

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Колісниченко Андрій Григорович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині другій статті 3, частині другій статті 6, статті 8, частині першій статті 9, статті 21, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частині четвертій статті 41, частині першій статті 46, частині четвертій статті 55, статті 68, пунктам 6, 14 частини першої статті 92, частинам першій, другій статті 126, частині першій, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність):

- окремого припису частини другої статті 137 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402-VIII (далі – Закон № 1402), а саме словосполучення „вимога щодо якого визначена законом та надає право для призначення на посаду судді“;

- першого речення частини третьої статті 142 Закону № 1402;

- розділу X „Статус судді у відставці“ Закону № 1402 в частині відсутності способу захисту щодо їх соціальних прав;

- абзацу четвертого пункту 34 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 1402;

- першого речення підпункту „є“ підпункту 33 пункту 3 розділу III „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII (далі – Закон № 1798).

Колісниченко А.Г. зазначає, що оспорюване унормування звузило зміст та обсяг гарантій незалежності судді, а тому суперечить частині першій статті 55, частині першій статті 126 Конституції України.